

P o s u d e k

rigorózní práce Mgr. Ivety Buchtové

„Právní úprava výstavby a provozu železnice v českých zemích 1824 – 1950“

(121 stran bez příloh)

Profesionální zájem autorky dlouhodobě působící na správním úseku řídicích orgánů železničních institucí na jihu Čech byl přirozenou motivací pro bližší osobní studium počátků a dalšího vývoje právní regulace železničního dopravního spojení v naší zemi, zvláště když předmět jejího zájmu souvisí s tématem i geograficky. Jak píše v úvodu, s ohledem na velký rozsah veškeré materie zvoleného tématu vyčlenila a zkoumala pouze předpisy o povolování železničních staveb a provozu železnic. Stranou ponechává zejména předpisy technického charakteru. Proti takovému vymezení práce nemám námitek, zvláště když autorka postupuje správně historicky, vychází od nejstarších právních úprav z první poloviny 19. století. Vysvětlit u obhajoby může proč své pojednání končí k roku 1951.

Práce je rozdělena na tři základní části vymezené časovými úseky. První od vydání první normy z roku 1824 do roku 1918, druhý zahrnuje léta 1918 až 1945, kde se autorka zabývá klíčovými zákony z prvních let republiky a zákonem o drahách z roku 1937, aby pak v části třetí seznámila hlavně se zákonem o drahách z roku 1950.

V první části práce přibližuje výkladem právních dokumentů upravujících a současně historicky datujících průkopnické začátky tohoto způsobu přepravy u nás. I pro nejstarší podobu kolejové přepravy pomocí tažných zvířat autorka používá označení železnice.

Podle další právní úpravy autorka časově vymezuje druhou etapu budování železnic v českých zemích od 50-tých let 19. století. Zákon č. 122/1985 ř.z. upravil novou železniční koncesi. Není jasné proč na počátek II. kapitoly „Nová etapa výstavby železnic“ zařadila privilegium z roku 1836 když

rozdíl mezi předchozí a touto výsadou byl slovy pisatelky „jen zcela nepatrný“ (str. 14). Tato pasáž patřila dle mého názoru do kapitoly I. Jde v ní o stejné technické řešení podobné obchodní otázky, financování a pod.

Část druhá, s ohledem na kratší časový úsek, který zabírá ve srovnání s částí prvou, má přibližně poloviční počet stran. Autorka však zřejmě nedopatřením své pojednání o státních drahách v letech 1939 – 1945 zařadila až do části třetí, která ve stručné podobě nastiňuje nové trendy ve výstavbě a provozu železnic v ČSR od 50-tých let minulého století.

K práci mám vedle již uvedených připomínek poznámky dílčího významu:

na str. 6 dole – skutečně mělo být postaveno sedm a půl km dráhy za den?

ke str. 20 – co znamená „ústavní schválení“ úmluvy mezi ministerstvem železnic a ministerstvem financí s akciovou společností c.k. privátní severní dráhy o odkoupení.....

Posuzovaná práce použitou metodou, učleněním i rozsahem dokládá schopnosti autorky k samostatné tvůrčí činnosti k níž využívá hlubší znalosti zvolené problematiky.

Doporučuji práci Mgr. Ivety Buchtové k obhajobě.

V Praze dne 18. října 2010

Doc.JUDr. Ladislav SOUKUP, CSc.

konzultant